

[Cultural](#)

2018, Any Maria Aurèlia Capmany

28/02/2018

Federació Ateneus de Catalunya

Autor/a: Marta Rius

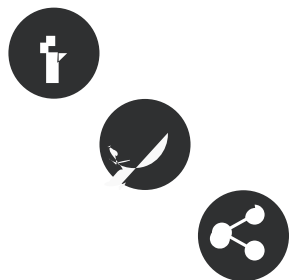

Maria Aurèlia Capmany (1918-1991).

2018, Any Maria Aurèlia Capmany

28/02/2018

Autor/a: Marta Rius

Resum:

Un any per homenatjar a l'escriptora, dramaturga, assagista, docent, política d'esquerres i sobretot, activista, nascuda fa un segle.

L'escriptora, pedagoga i política **Maria Aurèlia Capmany** va néixer a Barcelona el 1918, on hi va morir el 1991. Filla del també escriptor i folklorista Aureli Capmany, va créixer en una família liberal, intel·lectual, catalanista i d'esquerres que marcava, com ella mateixa va reconèixer, la seva personalitat i obra. Entre les seves cites més cèlebres destaquem dues: "mai no seré prou vella ni prou covarda per no tornar a començar de cap i de nou i amb les mans buides" i "he assassinat l'àngel de la llar. I no ha estat fàcil".

Enguany es celebra el centenari del seu naixement i per això, la Generalitat de Catalunya ha declarat el 2018 com a [Any Maria Aurèlia Capmany](#), comissariat per Marta Nadal. El **7 de març**, a les **12h**, a la **plaça Reial de Barcelona**, se li farà un homenatge amb una lectura de la seva obra feta per veïnes, treballadores de la plaça i algunes persones del barri. Els textos seran escollits pel [Centre de Normalització Lingüística de Barcelona](#). També hi haurà espai musical amb la coral "Ciutat Vella m'encanta" i una exposició efímera de fotos de l'homenatjada.

Ho organitzen l'Associació d'Amics i Comerciants de Plaça Reial, el Centre de Normalització Lingüística de Barcelona Delegació de Ciutat Vella i la Fundació Setba. Hi col·laboren Amics de la Rambla, Biblioteca Gòtic Andreu Nin, Fundació Aura, Casal Municipal de Gent Gran Pati Llimona i Projecte Itaka.

La Capmany polièdrica

Llicenciada en filosofia a la Barcelona a la Universitat de Barcelona de la postguerra, va exercir la docència a les dècades dels quaranta i cinquanta a Badalona i Barcelona. També va treballar gravant vidre, ofici que havia après en l'època d'universitària.

En l'àmbit literari va cultivar amb èxit la novel·la, la dramàtúrgia i l'assaig. Amb la seva primera novel·la *Necessitem morir* (1952) quedà finalista del Premi Joanot Martorell de 1947, premi que va guanyar l'any següent amb *El cel no és transparent*. Li van seguir *Betúlia*, *El gust de la pols* i *Un lloc entre els morts* (1968), per la que va rebre el Premi Sant Jordi de novel·la. L'any 1981 va rebre el Premi Ramon Fuster, atorgat pel Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya,[2] i el 1983 va guanyar el Premi Crítica Serra d'Or de Literatura Infantil i Juvenil amb *El malefici de la reina d'Hongria*.

En el camp de la dramàtúrgia va fundar el 1959 l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual amb Ricard Salvat. Hi va exercir de professora, d'actriu i de directora. A més, hi va estrenar obres pròpies, com *Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret*, advocat dels obrers de Catalunya. Com a assagista sobresurt per les seves obres sobre la situació de la dona, sobretot amb *La dona a Catalunya: consciència i situació* el 1966. El mateix any, va participar en la Caputxinada, una assemblea antifranquista. També va dedicar nombrosos articles a diversos aspectes de la cultura i de la societat catalana. També destaquen els llibres de memòries *Pedra de toc* (1 i 2), *Mala memòria*, i *Això era i no era*.

A l'esfera política, va destacar com a activista cultural, feminista i antifranquista. Fou presidenta del PEN català entre 1979 i 1983. Participà i va intervindre en el "Miting de la Llibertat" (juny de 1976) i en el procés constituent del Partit Socialista de Catalunya Congrés (novembre de 1976). Va ser regidora i responsable de les àrees de Cultura i d'Edicions a l'Ajuntament de Barcelona durant les primeres legislatures del Partit dels Socialistes de Catalunya(PSC) i membre de la Diputació de Barcelona, des del 1983 fins que es va morir el 2 d'octubre de 1991. Va ser també membre de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, i presidenta del Centre Català del Pen Club.

[Més informació](#)

Etiquetes: [Llengua i literatura](#), [Maria Aurèlia Capmany](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/cultural/noticies/2018-any-maria-aurelia-capmany>